

[Anker Lau.]

Naar man sammenholder dette med Formaalsparagraffen, maa det betyde, at det protektionistiske Islæt i Loven hermed er fjernet, og det har jeg ogsaa i Dag et stærkt Indtryk af, at vi allesammen er enige om. Det maa hentyde til Formaalsparagraffens Bemærkning om, at man skal sørge for Landets Forsyning med vigtige Varer. Da dette jo kan ske baade ved Produktion og Import, maa der ved Afvejningen af, paa hvilken Maade det skal ske, udelukkende tages Hensyn til, hvad der betaler sig bedst for Landet — altsaa valutarisk naturligvis —, saaledes at man kommer bort fra dette, at vi herhjemme producerer en lang Række Varer til den dobbelte Pris af, hvad der kan importeres til udefra. I enkelte Tilfælde har man set, at man har kunnet importere den færdige Vare udefra til omtrent den samme Pris, man gav alene for Raastofferne til det, vi selv laver herhjemme. Man kan herefter ikke nægte Importen af Varer alene, fordi vi kan lave dem selv herhjemme, og det synes jeg er et meget stort Fremskridt, ikke mindst under Hensyn til hele Lovens Forhistorie.

Hvis man ser paa Statistikken fra 30ernes Administration af Loven, vil man jo se, i hvor høj Grad Færdigvareimporten er blevet skaarat ned til ganske smaa Tal, medens Raastofimporten blev forhøjet til meget store Tal. Der er ogsaa opstaaet en mærkelig Aand inden for visse Grene af Erhvervslivet. Jeg saa i en Artikel i „Børsen“ for nylig, at et Firma, der har lavet en eller anden Husholdningsartikel, henvendte sig til Varedirektoratet med Anmodning om, at man nu vilde forhindre Importen af den paagældende Vare. Det er naturligvis ganske rart at blive fri for Konkurrence, men det havde maaske været mere formaalstjenligt at købe Varerne udefra og anvende Raastoffer og Arbejdskraft paa andre Omraader. Det er ikke ualmindeligt inden for visse Organisationer, at man der fremhæver for hver sit Omraade, at nu er det deres fornemste Opgave at hindre Importen af de Varer, de laver.

I det hele taget knytter der sig meget store Interesser, ogsaa udenrigspolitiske, handelspolitiske Interesser til Spørgsmaalet om Importen af Færdigvarer. Der er en lille mærkelig Ting, som viser, hvor latterligt

Tingene somme Tider kan forme sig. Vi erindrere jo alle sammen fra den forrige Regerings Tid Historien om Rulleskøjterne. Der blev importeret for 40 000 Kr. Rulleskøjter, og de kunde sælges for 22 Kr. Det er ikke mange Dage siden, at den højtærede Handelsminister blev fotograferet paa en Udstilling her i Byen med et Par danske Rulleskøjter i Hænderne til 44 Kr. Det er en højst ejendommeligt Maade at anvende Raastoffer og Arbejdskraft paa. Naar man nu med handelsministeriel Velsignelse aabenbart, i alt Fald propagandamæssigt set, laver danske Rulleskøjter til 44 Kr., som kunde købes til 22 Kr., synes jeg, det nærmer sig noget i Retning af Ebberød Bank, hvor det er Mængden, der gør det. Jo mere man gør den Slags Ting, des fattigere bliver vort Land. Det er ingen Hemmelighed, at der er mange Kræfter i Gang for at opretholde denne Protektionisme, men det spiller ogsaa en Rolle udadtil. Jeg har omtalt noget af det ved første Behandling af dette Lovforslag; man møder stadig den Hindring, naar der skal slutes Handelsaftaler med Udlandet, at man nok vil købe Maskiner, man vil købe Raastoffer og den Slags Ting, men Færdigvarer er der ingen, der vil købe i denne Verden. Dem vil man fremstille paa Hjemmemarkedet, og da der som Regel er for høj Produktionskapacitet der, bliver Varerne ogsaa for dyre.

Vi har for ganske nylig set et meget stærkt Udslag af, hvad det kan føre til, naar man herhjemme fører en Politik, som udelukker Færdigvarer. Der har ogsaa i den danske Presse været Genlyd af den Debat, der har fundet Sted i det engelske Underhus, hvor man stærkt har bebrejdet den danske Regering, at den ikke ønsker at købe nogle af de Varer, England nu engang er Specialist i at lave. Jeg har allerede ved første Behandling sagt, at jeg kan ikke fortænke Engländerne i, at de har den Interesse at ville sælge os saadanne Varer, og at vi har den samme Interesse i at ville sælge vore Færdigvarer. Da nu dette protektionistiske Element i Loven er fjernet, vil jeg mene, at der skulde være Mulighed for ogsaa paa dette Omraade at komme ind paa en Form for Handelspolitik udadtil, som i høj Grad gør det muligt at faa bedre Handelsaftaler med de paagældende Lande, bedre Priser for vore Varer og maaske lave Priser for Raastof-